

סו"ד שנה לגאון הסוד

70 שנה להסתלקות הגאון המקובל
רבי לוי יצחק שניאורסון, אביו של הרבי

סוד בתשרי – "אריה" ו"לביא"

חודש מנחם-אב מזלו הוא "אריה", וכולם מכירים את ראשי התיבות של מלה זו – המבשרים לנו על הימים החשובים הבאים לקראתנו: אלול, ראש השנה, יום הכפורים, ה'ושענא רבה.

בענין זה של "אריה" – מביא הזוהר (ח"א רלז, ב) את הפסוק "כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו", והזוהר מסביר שאריה הוא חזק ותקיף, אולם לביא הוא חזק עוד יותר מהאריה (ועם ישראל חזקים הם "כארי וכלביא"). ובלשון הזוהר: "כאריה דאיהו תקיפא, וכלביא דאיהו תקיפא יתיר – כך ישראל תקיפין אינון".

רבי לוי יצחק מבאר, בדרך הקבלה ('לקוטי לוי יצחק לזוהר בראשית', ע' רלד), שהחזק של הלבאי לעומת האריה – הוא כמו היתרון שיש ביום הכפורים לעומת ראש השנה: כמה שראש השנה הוא יום קדוש ונעלה, הרי ביום הכפורים עולים למדרגה עליונה עוד יותר.

איך נכנסים הימים הנוראים לתוך ה"אריה" וה"לביא"? – ובכן...

בנוסח התפלה של ראש השנה חוזרים ומדגישים כמה פעמים את המלה "ובכן": "ובכן יתקדש שמך", "ובכן תן פחדך", "ובכן תן כבוד". וכבר בספר הזוהר נאמר (ח"ב נב, א), כי בראש השנה מקפידים לומר שלוש פעמים "ובכן ובכן ובכן".

[למנהג חלק מהקהילות, וכן מנהג חב"ד, מוסיפים עוד "ובכן" בפעם הרביעית – "ובכן צדיקים יראו וישמחו" (ולא כאן המקום להסביר זאת); אולם עיקר הנוסח, כפי שעדיין נוהגים חלק מהקהילות, הוא שאומרים שלוש פעמים "ובכן"].

הסיבה הקבלית לכך שחוזרים ומדגישים שוב ושוב את המלה "ובכן" היא משום ש"בכ" בגימטריא 72 [הוא"ו היא אות קישור בלבד], מספר המסמל שם קדוש ונשגב המכונה "שם ע"ב", ורוצים לעורר שם זה שיהיה לנו לזכות ולחסד [אגב, "חסד" בגימטריא 72].

זהו איפוא הקשר של ראש השנה עם ה"אריה" – כי כאשר נחשב את שלושת הפעמים שבהם מדגישים את המלה "ובכן" [72=], נגיע לסך של "אריה [=216]".

אולם "לביא" מרמז ליום הכפורים, שקדושתו יתירה אף מזו של ראש השנה:

כשנעין בסדר העבודה של הכהן הגדול ביום הכפורים, בעת כניסתו לפני ולפנים, נראה שהסדר היה כך: בתחלה הוא היה מזה מדם הפר 8 הזיות ("אחת למעלה ושבע למטה") על הכפורת שבתוך קודש הקדשים, ושוב מזה כך מדם השעיר 8 הזיות. לאחר מכן היה יוצא החוצה ומזה על הפרוכת שבכניסה לקדש הקדשים – שוב: 8 הזיות ("אחת למעלה ושבע למטה") מדם הפר, ועוד 8 כאלה מדם השעיר. לאחר מכן היה מערב את הדמים ומזה משניהם יחד ארבע הזיות על ארבע פינות מזבח הזהב, ועוד שבע על מרכזו של המזבח.

כל ההזיות הללו שבמרכז עבודתו של הכהן הגדול ביום הכפורים – "מקופלים" במלה "לביא":

ל"ב [=32] הזיות בתוך קדש הקדשים ובפתחו [8 הזיות על הכפורת ועל הפרוכת מדם הפר, ועוד 8 הזיות על הכפורת ועל הפרוכת מדם השעיר, בסך הכל 32=4X8];

ולאחר מכן באים י"א [=11] הזאות על מזבח הזהב [ארבע הזאות על ארבע פינותיו, ועוד שבע הזאות על טהרו של מזבח - 11=4+7].

ראש השנה שייך איפוא למספרו של ה"אריה", ואילו יום הכפורים לאותיות של ה"לביא". ונסיים בלשונו של רבי לוי יצחק:

"לביא ירמוז להזיית הדמים דיום הכפורים מהפר והשעיר .. ו'אריה' שהוא ג' פעמים 'בכ' שייך לתקיעות דראש השנה .. כך ישראל תקיפין אינון, כי ב'ישראל' יש אותיות אר"י מ'אריה' ואותיות לא"י מ'לביא'".